

Гіпотеза майбутнього глобального управління, яка ґрунтується на ідеях федералізму у вигляді проекту всесвітньої конституції була опублікована ще в 1948 році. Десятки схожих проєктів, які з'явилися пізніше, припускають поділ владних повноважень між державними і наддержавними структурами. Принцип субсидіарності – передачі управління на ті адміністративні рівні, де економічні та соціальні проблеми можуть бути вирішені найбільш ефективно, використовує Європейський Союз. Однак події 2011 р. показали, що і Євросоюзу, який об'єднує майже однаково розвинені та тісно інтегровані країни, в умовах світової кризи важко долати такі кризи. Менш міцні національні економіки виявилися на грані суверенного дефолту, який погрожував самому існуванню ЄС, тому рятувати їх від фінансової катастрофи довелося за рахунок більш сильних країн-членів. У глобальному масштабі, де більшість держав – слабо або середньо розвинені країни, повторити західноєвропейську модель наддержавного регулювання взагалі неможливо. Отже, пошук більш ефективних демократичних міжнародних економічних інститутів відбувається постійно.

ВПЛИВ МІЖНАРОДНОЇ БІРЖОВОЇ ТОРГІВЛІ НА РОЗВИТОК СВІТОВОЇ ЕКОНОМІКИ

Глушакова А.М., гр. МЕВ-19м

Науковий керівник – канд. екон. наук, проф. **Н.Г. Ушакова**
Харківський державний університет харчання та торгівлі

Сучасну економіку складно уявити без таких інститутів, як товарна біржа, валютна та особливо без фондового ринку. Сьогодні у міжнародній біржовій торгівлі існує приблизно 70 видів товарів, а кожен вид товару включає в собі множину багатьох інших, тому отримує глобальний ринок торгівлі, яка має вагомий вклад на міжнародну торгівлю вцілому та допомагає розвитку світової економіки. Біржова торгівля, як і інший вид торгівлі, підвищує економічну активність, збільшує відрахування до бюджету країни, у свою чергу відбивається на показнику ВВП країни, а також, проведення торгівлі з зовнішнім суб'єктом збільшує експорт країни, а при імпорті – держава поповнює бюджет митом. Маємо, що лише виконуючі функції звичайного ринку, біржа вже певною мірою стає важливим фактором руху економіки, та не тільки економіки країни, де

біржа розташовується, а ще, як мінімум іншої країни-учасника торговельної угоди. Міжнародні біржі стали високопрофесійними постачальниками якісної інформації про ціни на весь спектр стратегічних товарів світової економіки, і відображають її загальну фінансово-економічну політику. Країни, які здійснюють незалежну фінансову політику, максимально стимулюють розвиток власних бірж як інфраструктурних організацій, які формують ефективну політику цін та механізмів зниження та диверсифікації бізнесових ризиків.

Фактично, біржі – це «мікромоделі економіки: за їх рівнем і якістю розвитку можна оцінити ефективність, ступінь розвитку, гнучкість та адаптивність до зовнішнього середовища економіки в цілому».[1] Біржова діяльність, зокрема, є ще й відображенням реального стану аграрної сфери і грошово-фінансової сектору економіки, ступеня їх комунікації, що вважається одним із визначальних факторів стабільного розвитку і вирішальним фактором у формуванні зворотного зв'язку між усіма ланками виробництва.

В Україні стан біржової діяльності суттєво відрізняється від загальноприйнятих у світі стандартів і правил, так як зареєстровані біржі повністю несхожі від класичного поняття біржі, як в економічному, так і в організаційному аспекті. Не зважаючи на велику кількість зареєстрованих бірж в Україні, кількість тих, які намагаються працювати як «біржа» зменшується кожного року та їх діяльність зовсім не має ніякий вплив на розвиток економіки в цілому. Так, можна виокремити той факт, що існує багато перепон для їх ефективного функціонування, а саме: досі не прийнято закон в якому буде чітко прописано коло біржових товарів; відсутній ефективний державний контроль; законодавство, що регулює біржову діяльність недосконале (нормативні акти носять поверхневий характер та не містять цілого ряду головних аспектів для створення повноцінного біржового товарного ринку). Той факт, що не має чіткого прописання кола біржових товарів, призводить до того, що на українському біржовому ринку кожна товарна біржа має свою класифікацію товарів.

Товари, що реалізуються на товарних біржах України, класифікуються за такими ознаками [2]: за функціональним призначенням: товари виробничого призначення, товари споживчого призначення; за предметною спеціалізацією: товари виробничого призначення (сировина, матеріали, машини і обладнання), споживчі товари (продовольчі, непродовольчі товари, медикаменти); за виробничим складом: сировина та матеріали (сільськогосподарська сировина, хімічна сировина та матеріали, нафта та нафтопродукти, ліс і лісоматеріали, будівельні матеріали, інше) продовольчі товари

(продукти тваринництва, продукти рослинництва, алкогольні напої, інше); за групами, наприклад продуктами тваринництва (м'ясо, молочні продукти, тваринні жири, інші); за найменуваннями, наприклад м'ясо (яловичина, свинина, інше); за гатунками або іншими якісними параметрами товару.

Таким чином, ми поділяємо думку що «до цього часу товарні біржі в Україні не посіли належного місця, як того вимагають нові економічні умови, що викликає необхідність переосмислення їх сутності та призначення, розробки науково обґрунтованих пропозицій щодо формування ефективного біржового механізму, сприятливих організаційних і правових умов їх функціонування» [6]

Інформаційні джерела:

1. Бевз О.П. Економіко-організаційні основи біржової торгівлі [навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл.]: Ч. 1 / О.П. Бевз, М.М. Скотнікова, Т.Б. Кушнір. – К. : КНТЕУ, 2009.

2. Резнік Н.П. Особливості функціонування вітчизняного біржового товарного ринку у сучасних умовах. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Npmaup_2016_50_23. (Дата звернення 15.10.2020)

THE ROLE OF THE CLUB OF ROME IN SOLVING GLOBAL PROBLEMS OF MODERNITY

Golikova Y.K., gr. 6.06.051.130.19.1

Supervisor - PhD in Economics, Associate Professor **K.Y. Velychko**

Simon Kuznets Kharkiv National university of Economics

Globalization of world economic relations exacerbates the global problems of humanity, which can be defined as a set of links and relations between states and social systems, as well as society and nature on a global scale, affecting the vital interests of peoples around the world and which can be solved only as a result of their interaction.

Such global problems can be divided into three main groups:

1. Problems related to the domestic political activities of countries and to, above all, countries that own nuclear weapons (problems of disarmament, conversion, and international terrorism).

2. Problems of human-society relations (problems of poverty, hunger, etc.).